

§ 1.

Ministr vnitra se zmocňuje, aby pro dobu, nežli bude pravoplatně zvoleno a ustaveno ústřední zastupitelstvo hlavního města Prahy podle zákona ze dne 6. února 1920, č. 115 Sb. z. a n., jmenoval ústřední správní komisi pro sjednocenou obec pražskou o šedesáti členech. Z nich budiž současně jmenován předseda, dva místopředsedové a dalších 17 členů do užší správní komise.

Na členy ústřední správní komise nevztahuje se ustanovení § 7, odst. 4., zákona ze dne 6. února 1920, č. 116 Sb. z. a n.

§ 2.

Úkolem této komise bude vykonávati ode dne 1. ledna 1921 působnost ústředního zastupitelstva, která mu podle §§ 9—16 zákona ze dne 6. února 1920, č. 116 Sb. z. a n., přísluší, a vykonati přípravy, aby volby do ústředního zastupitelstva co nejdříve se provedly.

Užší správní komise bude vykonávati působnost rady městské.

§ 3.

Volby do ústředního zastupitelstva provedou se podle zákona ze dne 6. února 1920, č. 115 Sb. z. a n., a podle stálých seznamů voličských.

§ 4.

Ustanovení III. hlavy zákona ze dne 6. února 1920, č. 116 Sb. z. a n., nabudou účinnosti dnem jmenování ústřední správní komise.

§ 5.

Zákon ze dne 6. února 1920, č. 114 Sb. z. a n., vyjma § 13, který nabyl účinnosti dnem vyhlášení zákona, stane se účinným dnem 1. ledna 1922.

§ 6.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Proveďte jej ministr vnitra.

T. G. Masaryk v. r.
Černý v. r.

Čís. 693.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. prosince 1920,

limž se provádí zákon ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., kterým se mění některá ustanovení zákona o pensijním pojištění (zákon z 16. prosince 1906, č. 1 ř. z. z roku 1907, a císařského nařízení z 25. června 1914, č. 138 ř. z.).

Na základě čl. IX. zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

Článek 1.

K § 18, odst. 2.

Zemřel-li pojištěnec po uplynutí čekací doby, vyměří se odbytné matce nebo otci podle pojištěncovy průměrné třídy služného v posledních 24 příspěvkových měsících, při čemž odbytné nesmí býti menší nežli čtvrtina premii dospělých v posledních 120 příspěvkových měsících.

Článek 2.

K § 18, odst. 3.

Pro vyměření odbytného dle § 18, odst. 3., platí ustanovení o nejmenší základní částce, uvedené v § 8, odst. 5.

Článek 3.

K § 25, odst. 4.

Nedocílí-li se dohody mezi dědici oprávněnými podle § 25, odst. 4., k volbě, jest poskytovat zákonná plnění v nezkrácené výměře. Oprávněnými k volbě dědici jsou dědici, kteří podle zákona o pensijním pojištění mají nárok na zákonná plnění.

Článek 4.

K § 25, odst. 6.

Ustanovení § 25, odst. 6., nepatří v případě přestupu skutečněného nejpozději dne 30. června 1920.

Byla-li od zaměstnavatele, uvedeného v § 2, odst. 1., bod 3., převedena premiová reserva na nositele pojištění (§ 68, odst. 2.), přísluší zaměstnanci nárok na vrácení premii také za dobu ztrávenou ve službě vyňaté.

Byla-li naopak převedena premiová reserva od nositele pojištění na zaměstnavatele uvedeného v § 2, odst. 1., bod 3., má zaměstnanec proti tomuto zaměstnavateli nárok na vrácení premii za celou dobu svého zaměstnání pouze pokud, pokud je mu zabezpečen podle předpisů pro vyňatou službu platných.

Článek 5.

K § 28, odst. 1.

Pokračovati dobrovolně v pojištění podle § 27, odst. 1., je možno jen v té třídě služného, ve které pojištěnec byl v době zániku pojistné povinnosti.

Ustanovení §§ 28 až 31 platí obdobně i pro náhradní ústavy.

Článek 6.

K § 31, odst. 1.

Zakoupená služební doba připojuje se k době příspěvkové při provádění nákupu již nabyté.

Článek 7.

K § 64, odst. 4.

V žádosti o povolení podle odst. 4. §u 64 jest vykázan souhlas dosavadního nositele pojištění a nového zaměstnavatele. Zaměstnavatel svým souhlasem běže na se všechny závazky, vyplývající ze stanov dosavadního nositele pojištění vůči tomuto.

Souhlas zaměstnavatele musí se vztahovati na celou dobu po kterou pojištěnec v zaměstnání u něho setrvává. Souhlas dosavadního nositele pojištění musí se vztahovati na celou dobu, pokud potrvá pojištění zaměstnance podle zákona bez ohledu na pozdější změny zaměstnavatele.

Článek 8.

K § 64, odst. 6.

Až do opětovného uznání jsou náhradní ústavy povinny, nastane-li pojistný případ poskytovat dávky dosavadními stanovami předepsané, nejméně však dávky o pětinu vyšší, než které by příslušely v případě pojištění u Všeobecného pensijního ústavu, a jsou oprávněny předpisovat prémie a taxy podle dosavadních stanov, po případě prémie zákonné o jednu pětinu zvýšené. Po dosažení uznání za náhradní ústav jsou náhradní ústavy oprávněny žádati doplacení premií a tax podle změněných stanov od 1. července 1920 za předpokladu, že budou též doplněny a doplacený dávky v době od 1. července 1920 do schválení nových stanov přiznané na výši, jež odpovídá změněným stanovám. Rozhodnutí příslušné valné hromadě, jejíž usnesení budiž se žádostí o schválení nových stanov ministerstvu sociální péče oznámeno.

Článek 9.

K § 64 a).

Náhradní ústav, který popírá pojistnou povinnost vůbec nebo svoji příslušnost k provádění pojištění, musí do 14 dnů (§ 73, odst. 6.) ode dne dojití ohlášky předložit věc k rozhodnutí příslušnému úřadu (§ 64 a), odst. 2.). Jinak je náhradní ústav povinen vydati ve zmíněné lhůtě výměr o uznání pojistné povinnosti a příslušnosti.

Článek 10.

K § 65.

Náhradní smlouvy zrušují se dnem 31. prosince 1920 (§ 65, odst. 1.), resp. — pokud jde o náhradní smlouvy uzavřené s tuzemskými pojišťovnami — dnem 31. prosince 1922 (§ 65, odst. 2.).

Zřizování nových náhradních ústavů je možno pouze:

A. Přeměnou náhradních smluv uzavřených mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem v ná-

hradní ústavy, jsou-li splněny podmínky § 65, odst. 1., zákona.

Podmínky ty jsou:

1. Nejpozději dnem 31. prosince 1918 musil existovati pensijní fond (pokladna, ústav a pod.), jako zvláštní jmění oddělené a odděleně účtované i vykazované od ostatního jmění zaměstnavatele, určené výlučně k úhradě nároků zaměstnanců plynoucích z náhradní smlouvy. Stanovy platné 31. prosince 1918 pro přiznávání a vyměňování pensijních požitků a pro správu tohoto fondu (označované jako pensijní řád, pensijní normál, pensijní stanovy, pravidla, regulativ a j.) musily býti podkladem náhradních smluv.

2. Náhradní smlouva platná dne 31. prosince 1918 musila tedy vyhovovati těmto podmínkám:

a) Hodnota nároků přiznaných zaměstnancům pojištěním povinným a jejich pozůstalým, vypočtená podle zásad pojistné matematiky, musila převyšovati hodnotu čáky uvedených v §§ 5—19 a 23—27 cis. nař. ze dne 25. června 1914, č. 138 ř. z., nejméně o jednu pětinu. Při tom jednak nesměly čáky podle § 4, bod 1.—3., citovaného cis. nařízení býti menší nežli nejmenší čáky, stanovené pro tu kterou třídu služného, jednak pro případ úmrtí pojištěnceova před uplynutím 60ti příspěvkových měsíců musilo pozůstalým býti poskytnuto zaopatření, odpovídající svojí hodnotou nejmenšímu zaopatření podle §§ 18 a 19 cit. cis. nařízení.

b) Náhradní smlouva musila obsahovati ustanovení o řádném a pravidelném dotování pensijního fondu příspěvků stanovenými dle pojistně-matematických zásad při čemž příspěvky zaměstnance nesměly přesahovati výměry, která podle rozdělovacího klíče, stanoveného v § 33, odst. 2. a 3., cit. nařízení vyplývá za přislíbené dávky podle početných základů Všeobecného pensijního ústavu.

c) Rozhodování sporů o nárocích podle stanov a jejich výši muselo býti vyhrazeno rozhodčímu soudu Všeobecného pensijního ústavu místně příslušnému nebo řádnému soudu.

d) Náhradní smlouva musila obsahovati ustanovení, že v každém pátém roce jest provésti technické prozkoumání (pojistně-matematickou bilanci) fondu a musil býti stanoven závazek, že při zjištění schodku vůči pojistně-matematicky nutné úhradě přislíbených dávek bude učiněno opatření k sanaci fondu.

B. Dále je možno zřizování nových náhradních ústavů přeměnou náhradních smluv uzavřených u tuzemských pojišťoven za předpokladů uvedených v § 65, odst. 2.

Článek 11.

K § 65.

Náhradní smlouvy, o jichž přeměnu v náhradní ústav nebylo do 31. prosince 1920 zažádáno nebo jichž přeměna byla ministerstvem sociální péče zamítnuta, pozbývají dnem 31. prosince 1920 povahy náhradního zařízení.

Zaměstnavatelé, jichž náhradní smlouvy byly zrušeny, jsou povinni nejdéle do 31. ledna 1921, a bylo-li zažádáno o přeměnu v náhradní ústav, do měsíce po doručení zamítavého výnosu ministerstva sociální péče přihlásiti všechny své pojištěním povinné zaměstnance příslušné zemské úřadovně Všeobecného pensijního ústavu.

Pro přestup zaměstnanců pojištěním povinných k Všeobecnému pensijnímu ústavu platí zásadně ustanovení § 68 zákona o pensijním pojištění ve znění zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., o změně pojistné příslušnosti, a tato podrobnější ustanovení:

Nejdéle do konce června 1921, případně do 6 měsíců od doručení výnosu zamítavého žádost o přeměnu v náhradní ústav musí převést zaměstnavatel na Všeobecný pensijní ústav premiové rezervy pro nároky a úhradové kapitály pro důchody a výchovavací příspěvky z náhradní smlouvy plynoucí vypočítané ke dni 31. prosince 1920, při čemž platí pro stanovení premiových rezerv zásady § 68 zákona o pensijním pojištění ve znění cís. nařízení ze dne 25. června 1914, č. 138 ř. z., o převodech při změnách pojistné příslušnosti; pro stanovení úhradových kapitálů jest použití tabulek užívaných pro pojiště-matematické bilance Všeobecného pensijního ústavu.

Převod budiž uskutečněn na základě podrobných výpočtů, obsahujících jméno zaměstnancovo, datum jeho narození, průběh započitatelných požitků, premiovou rezervu pro každého pojištěnce a všechna data potřebná k přezkoumání výpočtů Všeobecným pensijním ústavem. Převodem nabude každý zaměstnanec vůči Všeobecnému pensijnímu ústavu z dosavadního svého pojištění zásadně práv stanovených podle § 68 odst. 4. a 5.

O uskutečnění převodu budiž ministerstvu sociální péče podána Všeobecným pensijním ústavem zpráva. Schválením této bude dosavadní nositel pojištění zproštěn svých závazků z náhradní smlouvy plynoucích, pokud jsou kryty převedenými rezervami premiovými a započtením nároků provedeným na základě převodu u Všeobecného pensijního ústavu; pro ostatní nároky a práva platí i nadále ustanovení náhradní smlouvy o ručení zaměstnavatelově.

Pro spory vzniklé z těchto převodů platí ustanovení § 77, odst. 2.

Článek 12.

K § 65.

Převedení premiových rezerv na Všeobecný pensijní ústav odpadá, jde-li o zrušení náhradních smluv uzavřených zaměstnavatelem se zaměstnanci podle § 2, odst. 1., bod 3., z pojistné povinnosti pensijní vyňatými.

Zrušení takových náhradních smluv schválí ministerstvo sociální péče na žádost zaměstnavatelovu, opatřenou doklady o normálních zaopatřovacích nárocích zaměstnanců (pensijním normálem, pensijním řádem a pod.).

Zaměstnance nemající normálních nároků pensijních nutno přihlásiti od 1. července 1920 u příslušné zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu k pensijnímu pojištění.

Článek 13.

K § 65, odst. 2.

V případě zrušení náhradních smluv, uzavřených u tuzemských pojišťoven, jest zachovati obdobný postup jako v čl. 11. Lhůty tam stanovené posunují se o dvě léta.

Článek 14.

K § 66.

Dosavadní náhradní ústavy mohou podržeti náhradní vlastnost jen tehdy, když podaly do 31. prosince 1920 u ministerstva sociální péče žádost o uznání za náhradní ústav podle nového zákona.

Nejpozději pak do 30. června 1921 předložit jest ministerstvu sociální péče stanovy odpovídající podmínkám § 66 odst. 1.—6., pojišťovací plán, pojiště-matematickou bilanci spolu s návrhy na úhradu případného z ní vyplývajícího schodku, po případě, jde-li o náhradní ústav jednoho zaměstnavatele, prohlášení tohoto, že běže na sebe závazky vyplývající pro něho ze změněných stanov.

Pojišťovací plán musí obsahovati zásady pro výpočet premii a premiových rezerv s výtčným přirážky správní na léčebnou péči a bezpečnostní, tabulky ryzích premii a statutárních premiových rezerv pro všechna běžná stáří a pro příspěvkové doby v celých rocích, dělitelné pěti, při čemž jest použití početních podkladů Všeobecného pensijního ústavu.

Podle § 66, odst. 1., bod 1., je nutno, aby nároky poskytované náhradním ústavem za dobu pojištění u něho jako celek měly hodnotu nejméně o jednu pětinu vyšší, než by měly nároky, kterých by byl pojištěnec získal, kdyby byl býval po celou tuto dobu pojištěn u Všeobecného pensijního ústavu.

Hodnota nároků vypočtená podle pojistně-matematických zásad je dána ryzi premií jednou pro vždy. Jednotlivé dávky vyměřené podle stanov náhradního ústavu nesmějí nikdy klesnouti pod výši dávek zákonných a přiznávání jich nesmí býti činěno stanovami závislým na splnění přísnějších podmínek, než jsou zákonné.

Podáním pojistně-matematické bilance k 31. prosinci 1920 zprošťují se náhradní ústavy povinnosti jim uložené v § 66. odst. 1., bod 4., předložiti pojistně-matematickou bilanci za rok 1919 s tím, že další bilanci jest předložiti za rok 1921.

Článek 15.

K § 66.

Náhradní ústavy, které nepředložily nejdéle do 31. prosince 1920 ministerstvu sociální péče žádost za uznání, a náhradní ústavy, jejichž žádost za uznání byla zamítnuta, pozbývají dnem 31. prosince 1920 náhradní vlastnosti.

Ústavy tyto jsou povinny do konce měsíce ledna 1921, po případě do měsíce po doručení zamítavého výnosu ministerstva sociální péče přihlásiti k Všeobecnému pensijnímu ústavu všech svých své pojištění povinné členy, pro něž stává se Všeobecný pensijní ústav dnem 1. ledna 1921 příslušným nositelem pojištění, dále členy dobrovolně v pojištění pokračující a členy vystoupivší a neodbyté.

Pro zabezpečení získaných nároků členů a důchodců náhradních ústavů u Všeobecného pensijního ústavu platí příslušná ustanovení stanov náhradního ústavu o provádění pojistně-matematických bilancí, o odvolání uznání za náhradní ústav a o zrušení ústavu s tím, že jmění zbývající po zabezpečení statutárních nároků členů i důchodců smí se užití pouze ve prospěch členstva a důchodců tohoto ústavu v poměru převedených premiových rezerv a uhražovacích kapitálů.

Okamžitě po provedení likvidace jest likvidující náhradní ústav povinen předati Všeobecnému pensijnímu ústavu bez náhrady všechny spisy a knihy, ku provádění pojištění potřebné (pensijní matriku, doklady o hlášení, opisy výměrů, účetní knihy atd.).

Spory mezi Všeobecným pensijním ústavem a likvidujícím náhradním ústavem rozhoduje ministerstvo sociální péče (§ 77, odst. 2.).

Článek 16.

K § 67.

Výrokem ministra sociální péče jest náhradní ústav uznán jako právní subjekt svého druhu zakládající se na zákoně o pensijním pojištění a podléhající výlučně státnímu doзору ministra sociální péče ve smyslu § 78.

Článek 17.

K § 68, odst. 1.

Pro převody vyplývající ze změn pojistné příslušnosti uskutečněných nejpozději do 30. června 1920, platí ustanovení § 68 zákona o pensijním pojištění ve znění cis. nařízení ze dne 25. června 1914, č. 138 ř. z.

Při přestupu pojištěnce od Všeobecného pensijního ústavu k ústavu náhradnímu, uskutečněném nejdříve dne 1. července 1920, převéstí jest premiovou rezervu vypočtenou podle ustanovení stanov Všeobecného pensijního ústavu.

Při přestupu pojištěnce od náhradního ústavu k jinému nositeli pojištění, uskutečněném nejdříve dne 1. července 1920, dlužno převéstí premiovou rezervu potřebnou ke krytí všech získaných nároků vypočtenou na základě ryzi premie podle pojišťovacího plánu opuštěného nositele pojištění (čl. 14.). Z premiové rezervy takto vypočtené je možno sraziti pouze částky, které pojištěnec v době výstupu dluhoval jako splátky (na př. splátky na taxy za zvýšení pensijního základu a pod.).

Článek 18.

K § 68, odst. 2.

Povinnost převéstí premiovou rezervu podle § 68, odst. 2., je tu jen, stal-li se vstup do služby nebo výstup ze služby vyňatý podle § 2, odst. 1., bod 3., nejdříve dne 1. července 1920.

Povinnost k převodu podle § 68, odst. 2., je tu jen ohledně premiové rezervy odpovídající době ztrávené ve službě počínajíc dnem 1. ledna 1909.

Převéstí premiovou rezervu je v první řadě povinen zaměstnavatel bezprostředně předcházející. Dřívější zaměstnavatel má tuto povinnost jen potud, pokud služební dobu u něho ztrávenou pozdější zaměstnavatel pojištěnci nezapočetl a ji odpovídající premiovou rezervu podle § 68, odst. 2., nepřevědl.

Při převádění premiové rezervy z důvodu opuštění služby, vyňaté z pojistné povinnosti podle § 2, odst. 1., bod 3., nesmí býti převedeno méně, nežli činí premiová reserva na zaměstnavatele snad již podle § 68, odst. 2., převedená a přírůstek premiové rezervy Všeobecného pensijního ústavu, jenž odpovídá služební době ztrávené u tohoto zaměstnavatele.

Článek 19.

K § 68, bod 5.

Pojištěnec musí do tří měsíců po té, co byl vyrozuměn o uskutečněném převodu, vykonati volbu podle § 68, odst. 5. Jde-li o převod na Všeobecný pensijní ústav, může býti při pojištění na základě převodu povoleno pouze, činí-li výše důchodu připojištěného nejméně 100— Kč.

Neohlásí-li pojištěnec do tří měsíců své rozhodnutí o této volbě, jest připsati přeplatek k dobru nebo vydati. Obnosu k dobru připsaného může pojištěnec použiti kdykoliv později k připojištění podle podmínek a tarifů, platných pro oddělení připojišťovací (čl. IV. zákona).

Článek 20.

K § 73a).

Legitimace orgánů zmíněných v § 73 a) zákona musí býti opatřeny fotografií a potvrzením zemské správy politické.

Článek 21.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provésti je ukládá se ministru sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Černý v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Popelka v. r.	Průša v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Fatka v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Brdlík v. r.

Husák v. r.

Čís. 694.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. prosince 1920,

kterým se prodlužuje působnost nařízení o zachování služebních poměrů zaměstnanců podléhajících zákonu o obchodních pomocnících ze dne 16. ledna 1910, č. 20 ř. z., a zák. čl. XXXVII. z roku 1875 (obchodnímu zákonu).

Dle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek I.

Působnost nařízení ze 24. června 1920, č. 395 Sb. z. a n., se prodlužuje do 30. června 1921.

Článek II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provéde je ministr spravedlnosti.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Procházka v. r.
Průša v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Husák v. r.
Dr. Brdlík v. r.	

Čís. 695.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. prosince 1920

o úpravě hmotných poměrů učitelstva škol obecných a občanských na Slovensku, vydržovaných církvemi a obcemi, pokud požívaly státní podpory dle § 12 zák. článku XXVII. z roku 1907.

Dle zákona ze dne 23. května 1919, č. 274 Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Platnost nařízení vlády republiky Československé ze dne 7. dubna 1920, č. 225 Sb. z. a n., jímž byla poskytnuta aktivnímu učitelstvu škol obecných a občanských na Slovensku, vydržovaných z prostředků náboženských společností nebo obcemi s podporou státní, drahotní výpomoc pro dobu od 1. září 1919 do konce roku 1920, prodlužuje se výjimečně do 30. června 1921.

§ 2.

Provedením tohoto nařízení, jež nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921, pověřuje se ministr školství a národní osvěty ve shodě s ministrem financí.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Procházka v. r.
Průša v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Husák v. r.
Dr. Brdlík v. r.	

Čís. 696.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. prosince 1920,

kterým se prodlužuje platnost a současně též částečně mění nařízení ze dne 23. března 1920, č. 177 Sb. z. a n., o zušlechťovacím řízení vyšších.

Dle § 1 zákona ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., o celním území a vybírání cla, jakož i článku XIII. celního zákona ze dne 13. února 1906, č. 20 ř. z., nařizuje se toto:

Článek I.

Platnost nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. března 1920, č. 177 Sb. z. a n., týkajícího se zušlechťovacího vyšších řízení, prodlužuje se až na další.